

imajo jo za šibo — se je zgodila, kakor se misli, po poslih. Ker jim gospodar noč in dan počitka ne dá, je morda kateri izmed njih vès spehan v hlevi prehitro zaspal in tako zakuril. — Troje nas je po glavi dobilo, pa jih bomo že spet scelili, Bogu hvala, da so nam le še ostale! — V labudski dolini sploh vse prav lepo kaže. Krompir je kaj lep, kjer smo jame z žagavnico trosili. Mošta sicer ne bomo imeli, ker sadja ni, — pa da le kruha bo. Ako Bog hoče, nam bojo že Štajarci vinčka pripeljali. Cvetko.

Iz Kamenj na Vipavskem 27. julija. Huda ura priverši pretekli petek okoli polosmih zvečer od laške strani, in spodí nenadoma vse, kar je pri delu še bilo. Spervega posamne zerna padajo, al kmalo se usuje gosta toča s strašnim viharjem vred, kakoršne tukaj že zdavno ne pomnimo, in skor pol ure tolče, da je bila groza. Grom in blisk, tresk in strašno rožljanje toče, in potem hudega naliva, preupije skoraj glasni vek in žalovanje obupnih ljudi, ki so skor ob celi pridelk enega leta prišli. Vidili so se vsi kraji pri temni noči beli, kamorkoli je toča segla. Milo se mi stori posebno ogledovaje vinograde in turšico. Našim kmetovavcem je poglavitni žitni pridelk turšica, in vinogradi so jim naj večja pripomoč, kjer se je letos skor vse lomilo pod težo grojzdja. Kako pa zdaj! Gole plante kakor pozimi šterlé v zrak, otolčene in razbite; lahko bi skorej peresca soštel, ki so še ostale. Na tléh pa leži zeleno listje, nezrelo grojzdje, veje debelosti pavca, ki jih je odbila toča. Kdaj bodo spet rodile! Nesreča ta je zadela nar rodovitniše kraje velike kamenske in križke fare; kaj zunaj nas, pa za terdna ne vémo. Revni kmet zdihuje: kaj bo! kaj bo! s čim se bomo priživili, s čim obsejali vnovič! Že na novino sem mogel storiti dolgove, in ta je sedaj proč, kdo mi bo še zdaj upal? V resnici! kaj bo z ubogim ljudstvom, katero tarejo nadloge že več let tako, da je moglo vso živino poprodati, in je vendar še zabredlo v dolgove, če mu cesarska milost prizadevanje cesarskih uradnij in milodari dobrotljivih ljudi ne bodo pomagali! Saj v ptuje in daljne kraje celó se revežem pomoč pošilja; naj bodo torej enakemu usmiljenju priporočeni tudi nesrečniki domači na Vipavskem! Franc Bunc.

Iz Ljubljane. Kolera pri nas še, hvala Bogu! zmiraj po malem postopa in vsi tisti, ki jih je dozdej pobrala, so se večidel pregrešili z jedjó, ki bi jim drugi čas morebiti nič ne bila škodovala, sedaj pa škoduje. Da bi nihče ne zanemaril berž zdravnikove pomoči iskati, je že zadnjič omenjena zdravstvena komisija razdelila mesto s predmestji vred v 5 razdelkov, in za vsaki razdelk je določila zdravnike, ki bojo očitno na znanje dani in do katerih naj hitijo berž ljudje, ki imajo kakega bolnika v hiši. Skerbí pa ta komisija še tudi za druge potrebe revnih. Razširja se bolezen po več krajih Krajskega. Do konca preteklega tedna jih je v vsem skupaj na Krajskem pomerlo okoli 270, vojakov v bolnišnici ljubljanski pa okoli 140.

Novičar iz raznih krajev.

Za pogoizdenje golih visocih hribov so po cesarskem sklepu darila (premijske) po 400, 300, 200 in 100 cekinov za take lastnike izpisane, ki se skazati zamorejo, da so v tem storili, kar je predpisano (namreč hrib mora biti 3 do 4000 čevljev visok in obdelati se ga more naj manj 30 oralov). Že se je nekoliko gospodarjev za te darila oglasilo. — Sliši se, da neka važna postava za dognanje opravil zemljišne odveze pride kmalo na dan. Znano je, da je vgotovljenje (likvidiranje) v večjem delu nemško-slavenskih dežel že opravljeno. Zdaj gré za izsrečkanje (lozanje), po katerem se imajo odškodni kapitali zadnji čas v 40 letih izročiti lastnikom. Kakor se tedaj sedaj sliši, ima nek kmalo postava na dan priti, da se po neki za vse omenjene dežele enaki osnovi to srečkanje že

prihodnje leto mesca aprila začelo bo. — Za prihodnje šolsko leto morajo vse glavne šole v 4 razrede ali klase razdeljene biti in se čveteroredne imenovati. — Po cesarskem sklepu pride postava od 10. julija leta 1809, ki je overala učenje plesa, sedaj ob veljavo; le so nekteri predpisi dani, po katerih se imajo za učenje plesa opravičeni učitelji ravnati; tako, na priliko, ne smejo otroci pod 10 leti se vkup učiti z dorašenimi, nauk ne smé terpeti čez 9. uro zvečer, le pri klavirji ali goslih se smé učiti, ptuje osebe ne smejo gledat hoditi itd. — Na Dunaji se tiskuje imeniten narodopisen (etnografičen) zemljovid z zgodovinsko-štatitično doklado vsih dežel in narodov našega cesarstva; vodstvo administrativne štatistike v c. k. ministerstvu kupčijstva je mnogo let skerbno nabiralo doneske za to narodopisno delo, katero bo obseglo čez 500 tisknih pól, in bo natanko popisala vsaki narod avstrijskega cesarstva. — Iz Krima še zmiraj nič novega; nekteri hočejo vediti (kdo jim je to povedal, ne vémo), da na Napoleonov dan (15. dan t. m., kateri dan Francozi posvečujejo god rajncega Napoleona) bojo zavezniki spet prijeli Sevastopolj. — Omer-paša je bil 19. t. m. pri sultanu, zvečer pa v zboru turških oblastnikov in je čez eno uro razkladal stan in potrebe turške armade v Krimu; dolgo so se posvetovali in marsikaj sklenili. — Od vojskovodja angležkega Simpsona se govori, da želi odvezan biti višjega poveljstva. — V pismu, ki ga je 5. julija pisal rusovski minister Nesselrode na Dunaj, se zahvaluje rusovska vlada avstrijski, da se je tako krepko poganjala za mirno spravo, in pravi, da Rusija ni nikoli mislila na vojsko z Avstrije, in da ni mogoče, da bi med njima vojska bila. — Iz Odese se od 18. p. m. piše, da vročina in suša nič ne prejenja in da letina skoz in skoz po južnem Rusovskem bo komaj srednja; v Taganrogu in Odesi je žitna cena že poskočila. — Da bi bila rusovska vlada dovolila izvoznjo žita v naše cesarstvo, še ni skoz in skoz resnično; dosihmal je le pripušeno žito iz Poljskega v Krakovo voziti; ali se bo dovolilo tudi v Galicijo, še ni gotovo; gotovo pa je, da je knez Paskievič caru pisal, da letina je na Poljskem dobra in da bi se smele kupčii vrata odpreti tudi v Galicijo. — Neljubo novico je prinesel teržaški časnik v saboto, da se je namreč v nekterih vaséh na Turškem (blizo Valone v turški Albanii) hudobna bolezen prikazala, ki je zlo černi kugi (orient. Pest) podobna. Ko je pomorski inšpektor Dalmacije to zvedel, je neutegama v kontumacijo djal vse, kar koli je iz Albanije v dalmatinsko primorje prišlo, in c. k. glavna pomorska oblastnija je berž ukazala, da to se ima tudi v vsih družih primorskih pristaniših z albanskimi ladijami zgoditi, da se avstrijske meje obvarujejo vsega, karkoli bi utegnilo le sumljivo biti, da pride iz nevarnih krajev; razun tega je poslala zvedenega dr. Maganca v Albanijo, da ondašnje bolezen natanko preiše in pové: ali je res černa kuga ali ne.

Bolje derži ga, kot lovi ga!

Juri s pušo tam po hosti
Na divjašino preži;
Škoraj celi dan se posti,
Žeje umira, se poti.

Pa rogatega jelena
Splaši puške močni pok;
Juri, željen bolj'ga plena,
Prec udre za njim jo v skok.

Iz germovja zajec skoči.
Jur na muho dene ga;
Pokadi se, puška počí —
Teče zajca kri na tla.

Dolgo ga podí po hosti,
Da od bližej bi ga ubil;
Jelen bežal v gojzd je gosti,
Tam pa Jurju se je skríl.

Vpehan on nazaj koraka,
Kjer ustrelil zajca je,
Ali zajec — ga ne čaka,
Jastrob ga je vnesel že.

Jankomir.

Današnjemu listu je priložena 30. pólá Vertovcove „občne povestnice“.